TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO, LAURI MOILANEN,
ADOLPH SALMI, A. B. MAKELA,
SULO SYVANEN.

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.
ANTTI J. PARTAN, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuolemanilmotukset $1.50 kerta ja muistovärsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset $1.00 kerta, halutaantietoja nimenmuutto-ilmotukset 50c kerta, naimailmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset sopimuksen mukaan. Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.
TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$5.50 6 kuukautta..$3.00
3 kuukautta... $1.60 1 kuukausi... .60
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta..$8.00 6 kuukautta..$4.25

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year.....$5.50 Six months.....$3.00
Three months..$1.60 One month..... .60

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa. Telefooni: konttori 365, toimitus 832.

Heikkoja heräämisen oireita

Puget Soundin maanviljelijäin yhdistyksen ilmotetaan juuri tehneen sopimuksen Yakima laakson maanviljelijäin kanssa viidentoistasadan tonnin heinämäärän ostamisesta ilman minkäänlaisia välikäsiä. Seuraus siitä on, sanoo Union Record, joka jutun johdosta kirjottaa, että "tuottajat saavat tuotteistaan paremmat hinnat ja kuluttajat saavat tuotteet siltikin halvemmalla." Toimenpide, jatkaa lehti, "on sen ajan enne, jolloin työläiset saavat itse tuotteittensa täyden yhteiskunnallisen arvon."

Se toimenpide epäilemättä on edullinen jossakin määrässä heinänkasvattajille ja heinien ostajillekin, mutta me emme oikeastaan näe siinä ennettä siitä että työläiset sitä tietä koskaan tulisivat saamaan työnsä täyden yhteiskunnallisen arvon.

Koko kapitalistisen tuotannon kehitys on ajautumassa siihen että välikädet poistuvat hiljoilleen, sillä suurpääoma kiskoo niin paljon, ettei voida enää kauvan sietää välikäsiä. Öljytrustilla ei enää ole välittäjiä, eikä kaikilla muillakaan trusteilla. Mutta niiden työläisten suhteet eivät ole muuttuneet.

Maanviljelijät eivät osta heiniä muuta tarkotusta varten, kuin käyttääkseen niitä raakaaineina tuotantonsa yhteydessä. He määräävät silti hinnat tuotteilleen samojen suhteiden alaisina kuin muutenkin, niin että jos heinien ostossa on jotakin säästetty, on se säästynyt heinäviljelijöille ja niille jotka ne ostivat, mutta ei kummankaan työväestölle. Mitä muutamat työläiset taas ostelevat heiniä, ei merkitse oikeastaan mitään.

Mutta toimenpidettä saatetaan pitää kuitenkin heikkona heräämisen oireena maanviljelijäin taholla. Välikäsien tarpeettomuus tulee niille selväksi ja ennen pitkää leviää sama käsitys muihinkin väestäkerroksiin, niin että tullaan huomaamaan, että heinätuotannossakin ja niiden välityksessä kuluttajille, voidaan mennä vielä paljoa pitemmälle.

Luokkatietoinen kapitalismi

Kapitalistien luokkatietoisuudesta saa valveillaan oleva työläinen sangen usein niin selviä todistuksia, että kun niitä vertaa työväestössä yleisesti ilmenevään luokkatiedottomuuteen ja välinpitämättömyyteen omista asioistaan, tahtoo ikäänkuin menettää kaiken toivonsa työläisten valtaannousuun mahdollisuuksista; se ei näet ole mahdollista muuten kuin luokkatietoisen työväestön kautta.

Kapitalistit katselevat kaikkea työväenliikettä syrjäsilmäyksin, vaikkapa liike ei olisi sellä luokkapohjallakaan. Sellainenkin vanhoillinen liike, kuin Amerikan työväenliike on, pitää kapitalistit alituisesti valveillaan, keksimässä keinoja miten voisi estää työväestön luokkatietoisuuden kohoamasta ja kehittymästä sellaiseksi, jolle ei enään mitään mahda.

Kapitalistit "hyväksyvät" työläisilleen järjestymisoikeuden vasta sitte, kun ovat siihen pakotettuja. Mutta senkään jälkeen ne eivät lakkaa alituisesti pitämästä silmällä unioitten keskuudessa vallitsevaa henkeä ja käytyriensä avulla taistelemasta siellä ilmeneviä sosialistisia ja yleensä luokkahengen ilmauksia vastaan. Seuraava, canadalaisen toverilehtemme Vapauden julkasema, erään sikäläisen porvarilehden lausunto Canadan työväenliikkeen tilanteesta on huvittava ja mielenkiintoinen:

"Canadan järjestyneessä työväenliikkeessä ovat valtavimpana tekijänä ammattiuniot. Järjestyneen työväen johtajisto Canadassa on valtavasti sosialistinen ja europalais-sosialistinen.—Ammattiunio on työväenliikkeen pääosa ja päätekijä lukumäräänsä nähden ja pienempi tekijä liikkeessä meluun nähden. Työväenliikkeen sosialistinen aines on pienempi tekijä liikkeessä lukumäräänsä nähden ja suurempi tekijä liikkeessä meluun nähden. Europan sosialismi on susi järjestyneen työväen lammasvaatteissa. Canadan sodasta palanneet sotilaat ja heidän huolehdittavansa eivät voi saada vaikuttavaa asiansa ajajaa ja oikeuksiensa puoltajaa piiriammattivaltuustoista (District Trates Council) tai mistään niistä järjestöistä, jotka päästävät kokouksiinsa europalaisia sosialisteja. Ei ole maan, eikä sotilaiden etujen mukaista, että sotilaat ja heidän huolehdittavansa opetetaan kääntymään avunpyynnöllä Pietarin bolshevikien paikallisten tovereiden puoleen (tarkottaa täkäläisiä unioita). Hallitus ja sen kykenemättömät komissionit ja paikalliset kärkkyjät panevat parastaan ajaakseen sotilaat ja sotilaiden ystävät työväen äärimmäisten ja sosialististen agitaattorien kanssa valtiolliseen liittoon. Hanke muodostaa sotilaallinen sosialistipuolue tulisi olemaan onnettomuus maalle ja haaksirikko sotilaiden asialle."

Asianlaita on hullusti kapitalismin kannalta katsoen, mutta kun niihin Europan asioihin nyt kerran tuli sekaannutuksi ja se kapitalismikin on kansainvälistä, niin mitkään valitukset eivät tule estämään "europalaisia sosialisteja" vaikuttamasta täkäläiseenkin vanhoilliseen työväenliikkeeseen. Täkäläisen kapitalistiluokan, yhtävähän kuin Canadankaan, on mahdoton niin taitavasti pettää työväestöä, minkään laitoksensa avulla tai millään myönnytyksillä, ettei sen todellinen luonne silti kävisi selväksi. Kun petoksen avulla pitempi aika ajetaan jotakin asiaa niin työväestö herää viimein sen näkemään ja silloin muuttuu ääni kellossa. Hanke muodostaa "sotilaallinen sosialistipuolue" s. o. saada sodasta palaavat sotilaat tietoisiksi yhteiskunnallisesta asemastaan, ei ole onnettomuus maalle eikä sotilasten asialle, vaikka se merkitseekin kapitalismin häviötä.

Siinä onkin paljon pelkäämistä

Thomas J. Mooneyn ilmotetaan matkallaan San Quentinin vankilaan, hirtettäväksi siellä elokuun 23 päivän aamuna, lausuneen, että Fickert pelkää enemmän uutta tutkintoa kuin hän hirttolavaa. Ja epäilemättä siten onkin laita. titulus Fickertillä on syytä pelätä uutta tutkintoa, niin hataraksi on koko juttu käynyt senjälkeen kuin Mooney tuomittiin.

Todennäköistä on, että uuden tutkinnon välttämiseksi Mooney tullaan "armahtamaan", ei suinkaan vapauttamalla hänet, vaan muuttamalla hänen kuolemantuomionsa elinkautiseksi vankeudeksi kauhuistaan tunnetussa californialaisessa kidutuskammiossa, San Quentinin vankilassa, jonka vertaista bastiljia Amerikassa muualla tuskin enää löytyy.

"Minun vientini valtion vankilaan pitäisi olla yhteisenä toiminnan alkamisen merkkinä työläisille kaikkialla, oikeuden hankkimiseksi minulle. Ainoastaan sellaisen työväestön toiminnan kautta voidaan oikeutta saada", selitti Mooney edelleen.

Se onkin totta. Mikään muu kuin voimakas työläisten toiminta ei voi saada californialaisia politikoitsijoita laskemaan käsistään tätä kauppakamarien uhria. Kuvernööri Stephens yrittänee hankkia vaalivaltteja muuttamalla Mooneyn tuomion, kuten edellä on mainittu. Ja jos Californian työväestö antaa sellaisen tempun pettää itsensä ja äänestää siitä palkkioksi Stephensin uudelleen virkaan, niin on se odottamattoman luokkatiedoton teko. Stephens ei ole tässä jutussa vähemmän ansiokkaasti toiminut kauppakamarin määräysten mukaan kuin Fickertkään, joten hänen toimintansa Mooneyn tuomion muuttamisessa ei ansaitse työväestöltä mitään vastapalvelusta. Sitäpaitsi eihän sellaista muutosta voisi ensinkään laskea tuomion lievennykseksi, eikä Mooney itsekään sitä sano haluavansa.

Mitä hyvänsä Stephens tekeekään, ei suinkaan saa antaa järjestyneelle työväestölle minkäänlaista kiitollisuuden aihetta häntä kohtaan. Hän ei voi parhaassakaan tapauksessa tehdä muuta kuin velvollisuutensa ja tekee senkin vasta äärimmäisessä pakossa. Hänen sen tähden virkaan äänestämisensä olisi sama kuin rikollisen palkitsemista senjälkeen kun hänet on kyetty äärimmäisillä toimenpiteillä estämään rikosta tekemästä.

Mooneyn juttu on osottautunut mitä mutkikkaammaksi ja salaperäisimmäksi. Kuka pani toimeen räjähdyksen, ei ole vieläkään selvillä, eikä taida koskaan tullakaan. Mutta vain kaksi syyllistä voi ollä: joko sen suunnittelivat San Franciscon kauppakamarin kätyrit ylempiensä määräyksestä, tai Saksan konsulivirasto tai molemmat toimien yhdessä. Sen tarkotuksista ei ole mitään epäilystä. Järjestyneen työväestön toimintaa vastaan sitä tähdättiin alunpitäin, kuten kapteeni Dollarin heti tapahtuman jälkeen antama lausunto, että se avustaa suuresti sulettua työmaata vastaan käytyä taistelua, osottaa.

Fickert ja kauppakamarin määräävät voimat tietäisivät kertoa totuuden, mutta sen ulossaaminen ei taida olla mahdollista. Mutta se että juttu paljastuisi vieläkin enemmän, on ainoa seikka, joka panee Fickertin niin pelkäämään uutta tutkintoa. Siinä on paljon pelkäämistä sekä Fickertille, että muille kauppakamarin jäsenille. Siinä paljastuisi mahdollisesti se sydämellinen yhteys, joka on vallinnut San Franciscon isänmaallisuudella keinotelleitten porvarien ja Saksan sikäläisen konsuliviraston välillä, joiden apuna muuan surullisen kuuluisa itäläinen tusinapolitikoitsija Rooseveltkin on toiminut minkä on joutanut, tuomiten työläisiä asetettavaksi seinää vastaan ammuttavaksi.

Californian työväestölle paljastuisi uudessa tutkinnossa sen äärimmäinen herkkäuskoisuus; se saisi tietoonsa monta seikkaa, josta ei sillä nyt ole aavistustakaan.

Uuden tutkinnon saaminen Mooneylle olisi välttämätön, jos se vain olisi mahdollista työväestön yhteistoiminnan avullakaan Valveutunut työväestö sen kyllä pakottaisi antamaan, mutta sellaista tuskin on vielä riittävän suurta joukkoa.

Myyjäiset Toverin rakennusrahaston hyväksi tämän ja ensi kuun aikana. Tilaa ajoissa myyjäislippusi.

MAILMANKATSOMUKSIA

KUKA PETTI VENÄJÄN JA SEN LIITTOLAISET?

Ei ainakaan bolshevikit.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., July 22, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

"Kenraali Janushkevitch kertoi, että ihan ensimäisillä rintamalle lähetetyillä apujoukoilla jo oli ainoastaan yksi kivääri kahteen mieheen. Ennen pitkää oli yksi kivääri neljää, kuutta, kahdeksaa, kymmentä miestä kohden, kunnes lopulta kokonaiset komppaniat saapuivat ilman ainoatakaan kivääriä. Maaliskuussa 1915 valtion asetehtaat, joista sinä aikana kaikki aseet oli saatava, pystyivät valmistamaan vain kolmannen osan niiltä vaadituista aseista. Oli nähnyt venäläisten sotamiesten ottavan saappaat jalastaan ja käyttävän niitä aseenaan hyökkäyksessä. Kenraali Aleksejeffin ilmotuksen mukaan oli kivääreistä ankara puutos jo syyskuun alussa 1914.

"Eräässä Galitsian rintamalla, missä hän oli esikuntapäällikkönä, siihen aikaan olleessa taistelussa eivät odotetut apujoukot saapuneetkaan aikanaan perille, ja kun ne vihdoin tulivat, paria viikkoa myöhemmin, olivat ne ihan aseettomia. Kenraali Velitchkon kertoman mukaan sotamiehiä ei ainoastaan harjoteltu yksinomaan puusauvoilla, vaan vallihaudoissakin ne olivat heidän ainoana aseenaan. Tarnopolin luona kerran oli 40,000 miestä odottelemassa 'kerrassaan tyhjin käsin'.

"Duuman puheenjohtaja Rodsianko, joka oli kenraali Radko-Dmitrieffin hyökkäysarmeijan mukana Galitsiassa kerran kun sotamiehille oli jaettu ainoastaan kolme patruunaa mieheen millä torjua vihollisen rynnäkköä, kuuli muutamain osastojen karkottaneen päälletunkevat itävaltalaiset kivillä ja puupalikoilla. Liikutetulla mielellä hän lisäsi: 'Mahdotonta on kuvata sotajoukkojemme kärsimyksiä; kuitenkin, alastomina, paljain jaloin ja aseettomina he taistelivat kuin leijonat'. Gutchkoff oli nähnyt toiseen Siperian armeijakuntaan kuuluvia joukkoja ottelussa Galitsian vallihaudoissa 'ihan paljain käsin', samalla kun seitsemän mailin päässä rintamalta 16,000 miestä odotteli saavansa kaatuneilta tai haavottuneilta tovereiltaan kiväärit." — Fortnightly Review'ssä E. H. Wilcox.

- - -

SAKSAN KRUUNUNPRINSSI VAKOILIJANA.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., July 22, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Saksan kruunuprinssi on ollut Zeebrüggessa ja töintuskin pelastunut brittiläisen ilmailijan pudottamilta pommeilta ollessaan valokuvaamassa sikäläiselle laiturille tullutta vahinkoa.

Että Kaiserin perillinen on taitava valokuvaaja — kirjottaa novellisti William Le Quense — sen tiedän vanhastaan, sillä kun tapasin hänet Dunkeldissa, Skotlannissa, elokuulla 1913 ja sittemmin Grantownissa, hääräsi hän ahkerasti oivallisen valokuvauskoneensa kanssa.

Kun Saksan prinssi Henrik teki kuuluisan "autoiluretkensä" kautta Suurbritannian, tuon hurjasteluista kuuluisan retken, olivat kaikki sikäläisen kuninkaallisen Automobiliklupin jäsenet niin soaistut, että osottivat mitä mielettömintä vierasvaraisuutta tuolle vakoiluretkellä olevalle Saksan laivaston silloiselle ylipäällikölle ja häntä tuossa siistissä hommassa avustaville upseereille — joiden joukossa oli itse Saksan urkintalaitoksen pahamaineinen johtaja tohtori Steinhauer.

"Parooni von Neidherdtin" nimellä tuo valkotukkainen, häikäilemätön preussilainen pääurkkija toi oman autonsa Saksasta Southamptoniin ja oli mukana tällä retkellä Lontoosta pohjoseen ja takasin. Hän palasi Saksaan toisten kanssa, mutta jätti autonsa erääseen Pohjois-Lontoossa olevaan autotalliin. Parin kuukauden kuluttua hän palasi, seurassaan kaksi naista ja muuan Scherer nimeä käyttävä hieno herrasmies.

Nämä neljä lähtivät Steinhauerin autolla Lontoosta perinpohjaiselle tiedusteluretkelle ympäri koko Yhdistyneen kuningaskunnan, ottaen muun ohessa sadottain valokuvia "näköaloista" pitkin itärannikkoa, Harwickista Aberdeeniin. Tuo kapeanaamainen valokuvaaja, Scherer, ei ollut kukaan muu kuin Saksan kruununprinssi.

Noita valokuvia aiottiin tarvita sitte kun preussilaiset nousevat maihin Englannissa. Mutta se päivä ei vielä ole valennut.

- - -

KAHVIPUU TAI -PENSAS,

on alkuperäisesti kotosin Afrikasta, jossa sitä kasvaa villinä suuret metsät monella eri seudulla. Villinä kasvava kahvi ei kuitenkaan kelpaa käytettäväksi, eikä sitä kotimaassaan Afrikassa sanottavasti viljelläkään, paitsi viime aikoina on sikäläisiin eurooppalaisiin siirtokuntiin alettu perustaa kahviviljelyksiä. Vasta muihin maihin vietynä on kahvi kehittynyt siksi tärkeäksi viljelyskasviksi mikä se nykyään on. Paras kahvilaji, arapialainen Mokka-kahvi, on tuotu Abessiiniasta, jonka eteläja länsiosissa olevien ylänkömaitten rinteillä tänäkin päivänä on suunnattomia kahvipuumetsiä, tai vesakoita — sillä kahvia voi melkein yhtä hyvällä syyllä sanoa myös "pensaaksi", se kun luonnollisissa oloissaan kasvaa vain 18—20 jalan korkuiseksi.

Arapiassa kahvi kaiketi tapasi suotuisamman maaperän ja ilmaston kuin mitä sillä Abessiiniassa oli ollut, koskapa siitä siellä on viljelemällä saatu kehitetyksi paljoa arvokkaampi kasvi kuin mitä se koti maassaan oli ollut. Arapialaisesta nimestä K'hawah on "kahvi" saatu eurooppalaisiin kieliin. Jotkut väittävät tuon arapialaisen nimen johtuvan Kaffa maakunnasta Abessiiniassa, josta kahvipuun siemenet Arapiaan tuotiin.

Arapiasta kahviviljelys sittemmin levisi muihin Aasian troopillisiin maihin, vaikka missään muualla ei saada niin hyvänlaatuista kahvia kuin Arapiasta. Tämä kahvipuun laji on vaatelias; se on alkuaan vuoristokasvi, ja sentähden menestyy parhaiten kuuman vyöhykkeen ylängöillä, missä on runsaasti kosteutta. Sitäpaitsi se on altis taudeille. Niinpä Ceylonilta ja muualtakin on n. s. "lehtiruoste" hävittänyt kahviviljelykset useita kertoja melkein olemattomiin. Sentähden on otettu viljeltäväksi toisia afrikkalaisia kahvikasvin lajeja, etupäässä Länsi-Afrikassa, Guinean lahden ympäristöllä villinä kasvavia. Ne ovat kestävämpiä, terveempiä ja satoisampia mutta eivät tuoksultaan ja maultaan ole läheskään arapialaisen veroisia. Ne myös viihtyvät alavammilla seuduilla. Kaikkiaan on kuumassa vyöhykkeessä noin 25 eri kahvipuun lajia, joista ainakin enimmät ovat afrikkalaista alkuperää.

Siitä lähtien kun kahvi ensin tuli Europassa käytäntöön, on kahviviljelyksen pesäpaikka siirtynyt paikasta toiseen. Ensin Arapia täytti maailman kahvitarpeen. Sitte tulivat ensi sijalle Länsi-Intian saaret, joissa sitä nykyään ei enää viljellä paljo muuta kuin kotitarpeiksi, paitsi Haitissa, jossa vielä on laajempia viljelyksiä.

Senjälkeen oli kahviviljelyksen pääpaikkana Java, jolla tässä suhteessa ei tarkoteta yksistään Javan saarta, vaan koko Hollannin Sunda-saaristoa, missä vieläkin on suuret kahviviljelykset. Mutta nykyään jättää Brasilia kaikki muut maat kauas jälkeensä, sillä niin alkuperäisiä viljelystapoja kuin siellä enimmäkseen käytetäänkin, tuotetaan Brasiliassa kolme neljäsosaa mailman kahvisadosta, joten tuo Etelä-Amerikan tasavalta nyt hallitsee kahvimarkkinat. Useimmissa muissakin eteläamerikkalaisissa tasavalloissa harjotetaan kahviviljelystä, vaikka pienemmässä määrässä. Keski-Amerikassa on myös viime aikoina ruvettu harrastamaan kahviviljelystä, etenkin Guatemalassa, jossa se on saksalaisten käsissä. Meksikostakin viedään huomattavasti kahvia ulkomaille. Yhdysvaltain alueella harjotetaan kahviviljelystä ainoastaan Hawaijin, Filippinien ja Guamin saaristoissa, mutta tulokset eivät vielä nouse mainioihin. Brittiläisen valtakunnan alueella on jo mainittu Ceylonin saari ja Intian eteläinen osa tärkeintä kahviviljelysaluetta. Brittiläisissä alusmaissa Afrikassa on kahvia ruvettu vasta äskettäin kasvattamaan; samoin Australian pohjoisosissa.

Paitsi viljelemällä, hankitaan kaupassa löytyvää kahvia myös paljon väärentämällä, s. o. valmistamalla kahvipapuja kaikenmoisista muista kasviaineista tahi sekottamalla jauhettuun kahviin erilaisia lisäkkeitä. Lisäkkeistä tavallisin ja tunnetuin on sikuri, jota ei suoraastaan voi sanoa vahingolliseksi muulle kuin kukkarolle, sillä sikuri on verraten halpahintaista tuotetta. Sillä on se etu, että se tekee laihemmankin kahvi liemen tummaksi ja väkevän sekä makuiseksi että näköiseksi. Useat ovat niin tottuneet sikurin makuun etteivät ihan puhtaasta kahvista pidäkään.

- - -

Huonoa seuraa.

Muuan nuori mies joutui heti junasta lähdettyään poliisin kynsiin syytettynä juopumuksesta ja sopimattomasta käytöksestä. Oikeudessa hän puolusti itseään sillä, että oli vasten tahtoaan joutunut päihtyneeksi "huonon seuran takia."

"Mitä seuraa se sitte oli?" kysyi tuomari.

"Raittiussankareita koko vaunu täynnä," oli vastaus.

"Minun mielestäni," sanoi tuomari, "ne ovat kaikkein parhainta seuraa."

"Eipä olleet minulle," intti nuori mies. "Mulla oli pullo konjakkia, ja niin täytyi minun tyhjentää se yksin."

Metsänkasvu Yhdysvalloissa

lasketaan 20 biljoonaksi neliöjalaksi yhden tuuman lautaa vuosittain, ja vuotuinen puutavaran käyttö nousee 40 biljoonaan lauta-jalkaan. Alkuaan yli 900 miljoonasta eekkeristä metsämaata mitä Yhdysvalloissa on ollut, arvioidaan noin 300 eekkeriä raivatun maanviljelysmaaksi, mutta noin 65 miljoonan eekkerin alalta on metsä hakattu ja maa jätetty autioksi, pitämättä huolta edes metsänkasvun uudistamisesta.

- - -

Paperi,

sellainen mitä tuolla nimellä nykyään tarkotetaan, on arapialaisten tuoma Aasiasta Europaan. Kiinassa on paperia ikivanhoista ajoista valmistettu silkistä. Vallotettuaan Samarkandin alkoivat arapialaiset käyttää pumpulia paperin valmistukseen silkin asemesta.

Järjestömme asioita

PÖYTÄKIRJA

Californian S. S. Valtiokomitean kokouksesta heinäkuun 14 päivänä 1918 San Franciscon osaston talolla, 20 Flint St.

Kokous alkoi kello 7.15 ip.; saapuvilla olivat N. Matson, Jennie Nikula, A. Karhu, T. Kankkonen, A. Ruis, Saara Vilen ja T. Helske.

Pyk. 1.
Valtiokomitean puheenjohtajaksi valittiin N. Matson.

Pyk. 2.
Saara Vilen luki Californian S. S. Osastojen Fort Braggin kesäjuhlilla pidetyn neuvottelukokouksen pöytäkirjan.

Pyk. 3.
Kirjeitä oli saapunut Länsipiirin komitealta, William Lainelta, Annie L. Matsonilta ja Maria Wikströmiltä; kirjeet päätettiin ottaa huomioon.

Pyk. 4.
Keskusteltiin Valtiokomitean valvottavaksi jätetyn Rocklinin Labor Temppelin ja toimintansa lopettaneen osaston asioista. Ennen kuin mihinkään selvittelyihin ryhdytään, otetaan asioista niin täysi selvä kuin mahdollista tiilikirjojen perusteella. Päätettiin pyytää valtuus Berkeleyn osastolta toimia tässä kysymyksessä. Kirjuri velvotettiin kysymään kirjeellä Rocklinista lähemmin selvää.

Pyk. 5.
Saara Vilen ilmoitti että Länsipiirikomitealta oli saapunut $50.00, joka summa oli lainattu tov. Hautamäen kautta. Samaila ilmoitti hän, että neuvottelukokous oli luovuttanut kesäjuhlatuloista Länsipiirin agitatsionirahastoon sata dollaria, Hautamäen kautta.

Pyk. 6.
Albion'in osasto on lakannut toimimasta. Kirjurin on kysyttävä asioista lähemmin.

Pyk. 7.
Tov. Th. Feeleyn palkka ja matkakustannukset, hän kun oli puhumassa Fort Braggin juhlilla, piti sopimuksen mukaan tulla Californian puoluekomitealta. Nyt ne eivät tiedä siitä mitään. Jätettiin Matsonin huoleksi, että ottaa asiasta vielä lähempää selvää. Tiedettiin kesäjuhlakomitean maksaneen Feeleylle jonkun summan.

Pyk. 8.
Tov. Matson oli antanut Th. Feeleylle $31.00, että hän pääsi matkalle Fort Braggiin. Päätettiin maksaa hänelle takasin tuo summa.

Pyk. 9.
Keskusteltiin mahdollisuuksista saada aikaan yleisempää huomiota Mooneyn jutun johdosta Californian suomalaisten keskuudessa vielä viime tingassa, sillä Mooneyn kohtalo lähenee ratkaisua.

Heinäkuun 28 päivä on yleinen "Mooneyn päivä." Kehotetaan S. S Osastoja silloin pitämään joko iltamia tai kokouksia Mooneyn puolesta ja hyväksymään ponsia.

Pyk. 10.
Edellisen vuoden vuosikertomus päätettiin julaista Toverissa.

Pyk. 11.
Päätettiin maksaa neuvottelukokouksen pöytäkirjan puhtaaksi kirjottamisesta entiselle kirjurille $1.00.

Pyk. 12.
Valtiokomitean "kuulutus" Toverissa, $2.40, päätettiin maksaa.

Pyk. 13.
Valtiokomitea päätti pitää säännölliset kokouksensa joka kuukauden ensimäisenä lauantaina.

Seuraava kokous on elokuun 3 päivänä kello 7 illalla Berkeleyn Toverituvalla.

Pöytäkirja luettiin ja hyväksyttiin
Kokous loppui kello 9:15.
N. Matson, puheenjohtaja.
Alfred Ruis, kirjuri.

PIIRIJÄRJESTÄJÄ HAUTAMÄEN LUENTOTILAISUUDET OREGONISSA JA WASHINGTONISSA

Elokuulla:—
Astorlassa 1 ja 2 päivänä.
Svensenissä 3 p:nä.
Portlandissa 4, 5 ja 6 p:nä.
Woodlandissa 7 p:nä.
Mt. Solossa 8 p:nä.
Winlockissa 9, 10 ja 11 p:nä.
Independencessä 12 ja 13 p:nä.
Grays Harborissa alkaen 14 p:nä jatkuvasti 25 p:n iltaan saakka, Aberdeenin ja Hoquiamin osastojen määräämässä järjestyksessä.
Raymondissa 26 ja 27 p:nä.
Ilwacossa 28 ja 29 p:nä.
Sen jälkeen tulee puhuja Ala-Columbian kesäjuhlille, joiden jälkeen jatkaa matkaansa jälleen Portlandiin ja sieltä Tacomaan ja edelleen pohjois-Washingtoniin Washingtonin valtiokomitean järjestyksen mukaan.
Länsipiirin piirisihteeri.

Toimittajapaikkoja avoinna

Täten julistetaan parin toimittajan paikka Toverissa hakukelpoisten puoluetoverien haettavaksi. Hakijoilta vaaditaan sosialistisen liikkeen tuntemusta sekä kyky kääntää kirjotuksia suomenkieleltä englanninkielelle ja päinvastoin. Ainoastaan sellaiset, jotka ovat olleet vähintäin vuoden sosialistipuolueessa, voivat tulla huomioonotetuiksi.

Kun ainakin yksi paikka on täytettävä niin pian kuin kelvollinen hakija ilmestyy, niin kehotetaan toimeen pyrkijöitä lähettämään hakemuksensa viivyttelemättä. Toisen paikan täyttäminen tulee kysymykseen vasta tuonnempana.

Hakijoina voivat tulla huomioon myöskin sellaiset naiset, jotka ovat nopeita konekirjureita, voiden kirjottaa sekä suomea että englanninkieltä.

Hakemukset lähetettävä osotteella.

Toverin Johtokunta,
Box 99, Astoria, Ore.

Kansankirjeitä

WASHINGTON

Seattle

Toverin kirjakauppa ja uutistoimisto Seattlessa, 116 4th Ave. So., telefooni: Main 4367. Saatavana kaikkea puolukirjallisuutta y. m. tarpeita. Myy pilettejä Suomeen ja päinvastoin parhaimmille linjoille; välittää rahainoja ja talletuksia j. n. e. — Jokainen puoluetoveri tehköön yllämainitut asioimisensa omassa liikkeessään.

Osaston asioita. Kokouksessa 18 päivän iltana yhtyi osastoon 8 uutta jäsentä. Noin olisi yhdyttävä joka kokouksessa. Tosiasia kuitenkin on että on parhaallaan kymmeniä henkilöitä, jotka ovat hiljan tänne siirtyneet toisilta paikkakunnilta, joilla he ovat olleet osaston toimivia jäseniä, mutta siirryttyään tänne antavat suurkaupungin humun ja "huvin" hurmata enempi kuin osanoton työväenliikkeeseen. Toivotaan heidän ja muittenkin työläisten löytävän tiensä osaston toimintaan täälläkin.

Uima- ja kirnupiimä-piknikki pidetään ensi kuun ensi sunnuntaina eli 4 p. elokuuta Kirklandissa, samalla kentällä, jossa viime kesänä pidettiin suomalaisten yleiset kesäjuhlat. Ellei kenttää saada, mennään Juanitaan.

Osaston toiminta on ollut viime aikoina säännösteltävänä, että se saataisiin joustavammaksi. On toiveita että tulevaisuudessa voidaan kokouksissamme lainata enemmän huomiota yleisille puoluetoimintaa koskeville asioille.

Viime kirjeessä mainittu sovietin toimesta kutsuttava kansankokous täytyykin pitää perjantai-iltana t. k. 26 p. Sunnuntaiksi ei voitu mitenkään sovittaa. Kokous pidetään Arenalla. Ei ole vielä tätä kirjottaessa tietoa saadaanko Nuorteva puhujaksi, kuten soviet yrittää, mutta saadaanko Nuorteva tai ei, meidän suomalaisten paikka on silloin kokouksessa. Sitä tietä me voimme parhaiten vaikuttaa onnettoman synnyinmaamme kohtaloon. Järjestyneet suomalaiset tämän näyttävät käsittävänkin. Kokouspaikan vuokraan y. m. siitä johtuviin kuluihin ovat he jo luovuttaneet $50 ja tämän lisäksi on osastomme luvannut $100, jos saadaan Nuorteva puhujaksi. Yli sadan dollarin nousee myöskin se summa, joka on osastomme kassasta tämänkin kuukauden ajalla käytetty luokkamme järjestötoiminnan tehostamiseen. Niin että ei sitä silti täälläkään nukuta, kuten luultanee siitä vaiteliaisuudesta, jota toiminnastamme olemme pitäneet. Näiden summien ollessa esillä ei liene poissa oikeasta huomauttaa että luokkamme asialle uskolliset työläiset saapuisivat osastomme huvitilaisuuksiin runsaslukuisina. Sellaisia tilaisuuksia taas on lauantaina, 27 p. "markkinat" ja sunnutaina, 28 p., ohjelma ja näytösiltama. Kenelle työväen asia jostain arvosta on, hän saapuu s. s. osaston järjestämiin tilaisuuksiin.

Yleisistä asioista uutisten kirjotus kuuluu muiden tehtäviin, joten en kajoa niihin.

Leo Leino.

Pearson

Osaston kokuksessa 14 p. heinäkuuta oli käsiteltävänä useammanlaisia asioita. Myös oli virkailijain "vaalit" jossa entiset jäivät paikoilleen. Sitte oli saa-